

nia tworzy wyprawa ścian specjalnym środkiem p. n. „Signat”, który czyni ściany trudnozapalnymi. Małe okna i dobra wentylacja czyni je bezpiecznymi w stosunku do gazów trujących. Drobne zas i mocno osadzone szybki nie wypadają w razie pobliskiego wybuchu bomby.

Jak widzimy z powyższego, doniosłe zagadnienie rozbudowy sieci małych garaży zostało już przez naszego sąsiada zachodniego rozwiązane. Ponieważ stanowi ono ważny czynnik rozwoju automobilizmu, a bez tego nie do pomyślenia jest współczesne tempo życia, zaś łączy się z niem kwestja pogotowia wojennego, — warto nań zwrócić większą uwagę.

Międzynarodowe Towarzystwo Budowy Mostów i Wiązarów.

(*Association Internationale des Ponts et Charpentes*).

W 1926 roku zebrał się w Zurychu 1-szy międzynarodowy Kongres Budowy Mostów i Wiązarów, powstały i zorganizowany z inicjatywy byłego profesora mostów Politechniki Zuryskiej D-ra A. Rohn'a.

W końcu września 1928 r. odbył się w Wiedniu 2-gi Międzynarodowy Kongres Budowy Mostów i Wiązarów, na który przybyło z różnych krajów świata ogółem około 500 uczestników. Krótkie sprawozdanie z tego Kongresu, napisane przez autora niniejszego, było wydrukowane w Przeglądzie Technicznym.

29-go października r. ub. odbyło się znów w Zurychu zebranie delegatów różnych krajów w celu organizacji przyszłego, t. j. 3-go Kongresu Budowy Mostów i Wiązarów, mającego się odbyć w Paryżu w r. 1932.

W zebraniu wzięli udział przedstawiciele 14 krajów, mianowicie: Francji, Anglii, Belgji, Włoch, Danji, Holandji, Węgier, Norwegji, Szwecji, Niemiec, Austrii, Szwajcarji, Czechosłowacji i Polski.

Na tym zjeździe delegatów powstała myśl utworzenia Międzynarodowego Towarzystwa Budowy Mostów i Wiązarów (*Association Internationale des Ponts et Charpentes*), na podobieństwo Międzynarodowego Tow. Kolei Żelaznych (*Association Internationale des Chemins de fer*), mającego siedzibę w Brukseli.

Wspomniane nowe zrzeszenie ma na celu popieranie rozwoju studjów teoretycznych i praktycznych w dziedzinie budowy mostów i wiązarów, wymianę zdań i współdziałanie między inżynierami różnych krajów zapomocą wydawania odpowiedniego czasopisma, oraz zwoływanie okresowych kongresów międzynarodowych, z których najbliższy, jak wzmiankowano powyżej, ma się odbyć w r. 1932 w Paryżu.

Nad ciągłością i stałością prac Zrzeszenia czuwać ma stały Komitet (*Comité Permanent*), mający siedzibę w Zurychu.

Na posiedzeniach Zjazdu opracowany został Statut Towarzystwa i postanowiono prosić Rząd

Szwajcarski o zwrócenie się drogą dyplomatyczną do wszystkich państw o wzięcie udziału w zakładanej organizacji przez delegownie przedstawicieli odnośnych Rządów, instytucyj technicznych i inżynierów, interesujących się wspomnianą dziedziną techniki. Jednocześnie uchwalono zwrócić się do zainteresowanych instytucyj i osób w różnych krajach o zapisywanie się na członków Towarzystwa.

Roczna składka członkowska wynosi 2 dolary, dla instytucyj 10 dolarów. Składki należy wysyłać bezpośrednio do Zurychu na imię Generalnego Sekretarza Towarzystwa Prof. Dr. L. Karner'a (Zürich. Ecole Polytechnique).

Biuro Komitetu stałego Towarzystwa składa się obecnie z osób następujących:

Prezes: Dr. Rohn (Zurych),

Wice-Prezesi: Prof. E. Pigeaud (Paryż), Inż. J. Mitchell-Moncrieff (Londyn), Dr. Inż. M. Klönne (Niemcy).

Sekretarz generalny: Prof. Dr. Inż. L. Karner (Zurych).

Sekretarze do prac naukowych: Prof. F. Campus (Liège) i Dr. Inż. F. Bleich (Wiedeń).

Pomocnicy sekretarzy: Prof. Godard (Paryż) i Dr. Inż. Petry (Niemcy).

Przyszłe zebranie stałego Komitetu Towarzystwa ma się odbyć 4 kwietnia 1930 r. w Lugano, w Szwajcarji. Na zebraniu tem ma być rozpatrzony program prac przyszłego 3-go Kongresu oraz wyniki akcji podjętej w różnych krajach w celach propagandy o przystąpienie do Zrzeszenia.

Prof. Dr. Inż. St. Kunicki.

Konferencja gazyfikacyjna.

Dn. 15 b. m. o godz. 10 rano odbędzie się w lokalu Stow. Techników Konferencja gazyfikacyjna Polskiego Komitetu Energetycznego, organizowana celem wyjaśnienia zagadnień, związanych z wytwarzaniem i szerokim spożyciem przemysłowym i domowym gazu z dystylacji węgla (w gazowniach i koksowniach) oraz gazu ziemnego

Omawiane zagadnienia oświetlą referaty, jakie wygłoszą pp. inż. Szulce i inż. Konopka (Warszawa), inż. Z. Warszawski (Nowy Bytom) i inż. M. Wieleżyński (Borysław). W konferencji uczestniczyć mają tylko zaproszeni fachowcy w liczbie ok. 25 osób.

Stow. Inż. Mechaników Polskich.

SIMP urządza następne zebranie odczytowe, organizowane przez sekcję energetyczną, dn. 16 b. m. Tematem zebrania będzie

zagadnienie gazyfikacji kraju.

Na zebraniu omówione będą m. in. wyniki konferencji, jaką na ten sam temat zwołuje w przeddzień w zamkniętym gronie Polski Komitet Energetyczny. Wobec tego zebranie SIMP, organizowane w porozumieniu z PKEn, umożliwi wysłuchanie postulatów tej konferencji i wypowiedzenie się co do nich szerszemu gronu techników. Zebranie odbędzie się w sali V gmachu Stow. Techników o godz. 8 wieczorem. Wstęp — dla członków SIMP i wprowadzonych przez nich gości.

Ze względu na ważny i aktualny temat zebrania, należy się spodziewać, że zebranie to wzbudzi większe zainteresowanie.